

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (apelācijas palāta) 2015. gada 3. decembrī

Lieta T-127/14 P

Alvaro Sesma Merino
pret
Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju
(preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Novērtējums — Novērtējuma ziņojums — 2011./2012. gada mērķi — Nelabvēlīgs akts — Pieņemamība

Priekšmets Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. decembra spriedumu *Sesma Merino/ITSB* (F-125/12, Krājums-CDL, EU:F:2013:192), un ar ko tiek lūgts šo spriedumu atcelt

Nolēmums Apelācijas sūdzību noraidīt. *Alvaro Sesma Merino* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Kopsavilkums

1. *Ierēdņu celta prasība — Nelabvēlīgs akts — Jēdziens — Lēmums, kurā ir noteikti ierēdņa mērķi un kurš ir ticis pieņemts pirms galīgā lēmuma un nerada saistošas tiesiskas sekas — Izslēgšana*

(Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkts un 91. panta 1. punkts)

2. *Ierēdņi — Iecelšana amatā — Dienestu reorganizēšana — Administrācijas novērtējuma brīvība — Robežas — Dienesta intereses — Darba līdzvērtības ievērošana*

(Civildienesta noteikumu 5. un 7. pants)

1. Runājot par aktu vai lēmumu, kura izstrāde notiek vairākos posmos, starppasākumi, kuru mērķis ir tikai sagatavot galīgo lēmumu, paši nerada saistošas tiesiskās sekas. Šādas sekas izriet tikai no akta, kurā ir galīgi noteikta attiecīgās iestādes nostāja, un, kamēr šis akts vēl nav ticis pieņemts, ieinteresētās personas tiesiskais stāvoklis nav tieši un tūlītēji mainīts.

Līdz ar to, ja pasākums pats par sevi rada saistošas tiesiskas sekas, tieši un tūlītēji mainot ieinteresēto personu stāvokli, tas ir nelabvēlīgs akts, par kuru var iesniegt sūdzību un pēc tam celt prasību Savienības tiesā atbilstoši attiecīgi Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam un 91. panta 1. punktam. Tas, ka šis pasākums, iespējams, ir ticis ņemts vērā, vēlāk veicot citu pasākumu, un tādēļ var tikt uzskatīts par tādu, kas iekļaujas iekšējā procedūrā, kuras beigās tiek veikts šis otrais pasākums, nav pietiekami, lai atņemtu pirmajam pasākumam nelabvēlīga akta statusu.

Tādējādi tas vien, ka lēmuma par ierēdņa mērķu noteikšanu konkrētam laikposmam pieņemšana ir obligāts iepriekšējs pasākums, lai pieņemtu galīgu lēmumu nākamajā novērtēšanas gadā, nav pietiekami, lai secinātu, ka lēmums par mērķu noteikšanu nav nelabvēlīgs akts. Vēl ir jāpierāda, ka šis pēdējais lēmums pats par sevi nerada saistošas tiesiskās sekas, tieši un tūlītēji ietekmējot attiecīgā ierēdņa stāvokli.

(skat. 26., 27. un 29. punktu)

2. Plašā novērtējuma brīvība, kas Savienības iestādēm un struktūrām ir savu dienestu darbības organizēšanā atkarībā no tiem uzticētajiem uzdevumiem un to izpildei rīcībā esošā personāla iecelšanā amatā, ir pakļauta nosacījumam, ka šī iecelšana amatā notiek dienesta interesēs un ievērojot darba līdzvērtību.

Līdz ar to, lai arī ierēdņa veicamajiem pienākumiem nav jābūt mazāk nozīmīgiem par tiem, kas atbilst viņa pakāpei un amatam, tie arī nevar būt acīmredzami nozīmīgāki par tiem, ko var saprātīgi pieprasīt no attiecīgās pakāpes ierēdņa, kas ieņem attiecīgo amatu, vēl jo vairāk tādēļ, ka šāda prasība arī būtu acīmredzami pretrunā dienesta interesēm.

(skat. 31., 37. un 38. punktu)

Atsauce

Tiesa: spriedums, 1988. gada 23. marts, *Hecq/Komisija*, 19/87, Krājums, EU:C:1988:165, 6. punkts un tajā minētā judikatūra.